

Am eich pechodau

Dioddefodd Crist unwaith am bechodau, y cyfiawn dros yr anghyfiawn er mwyn arwain dynion at Dduw (1Pe 3:18). Ef yw'r propitiation dros bechodau'r byd i gyd (1 Ioan 2: 2), gan chwalu rhwystr elyniaeth a oedd yn bodoli rhwng Duw a dynion. Ar ôl eu rhyddhau o gondemniad Adda, mae dyn yn gallu cynhyrchu gweithredoedd da, oherwydd dim ond pan fydd un yn Nuw y maen nhw'n cael eu gwneud (A yw 26:12; Ioan 3:21).

Am eich pechodau

Darllenais ddyfyniad o Bregeth Rhif 350, gan Dr. Charles Haddon Spurgeon, o dan y teitl "Ergyd sicr mewn hunan-gyfiawnder", ac ni allwn helpu i wneud sylwadau ar ddatganiad a gynhwysir yn y bregeth.

Daliodd brawddeg olaf y bregeth fy sylw, sy'n dweud: "*Cosbwyd Crist am eich pechodau cyn eu cyflawni*" Charles Haddon Spurgeon, dyfyniad o bregeth Rhif 350 "Ergyd sicr mewn hunan-gyfiawnder", wedi'i gymryd o'r we.

Nawr, pe bai Dr. Spurgeon yn ystyried y testun beiblaidd sy'n dweud mai Iesu yw'r 'oen a laddwyd ers sefydlu'r byd', mewn gwirionedd dylai bwysleisio bod Crist wedi marw cyn i bechod gael ei gyflwyno i'r byd (Parch 13: 8; Rhuf 5:12). Fodd bynnag, gan ei fod yn honni bod Iesu wedi ei gosbi cyn i bechod pob Cristion gael ei gyflawni'n unigol, deallaf na chyfeiriodd Dr. Spurgeon at adnod 8, pennod 13 o Lyfr y Datguddiad.

Cosbwyd Crist am bechod holl ddynolryw, ond pwy gyflawnodd y drosedd a barodd i ddynolryw fod o dan bechod? Nawr, trwy'r Ysgrythurau rydyn ni'n deall bod pechod yn dod o drosedd (anufudd-dod) Adda, ac nid o'r gwallau ymddygiad y mae dynion

yn eu cyflawni.

Nid gwallau ymddygiad a wnaed yn unigol 'oedd y gosb a ddaeth â heddwch, gan fod pob dyn yn cael ei gynhyrchu yn y cyflwr o gael eu dieithrio oddi wrth Dduw (pechaduriaid). Crist yw oen Duw a fu farw cyn sefydlu'r byd, hynny yw, offrymwyd yr oen cyn i drosedd Adda ddigwydd.

Nid ymddygiad dynion (pechodau a gyflawnwyd) sy'n gyfrifol am y gosb a ddisgynnodd ar Grist, ond trosedd Adam. Yn Adda gwnaed dynion yn bechaduriaid, oherwydd trwy drosedd daeth barn a chondemniad ar bob dyn, yn ddieithriad (Rhuf. 5:18).

Os yw pechod (cyflwr dyn heb Dduw) yn deillio o ymddygiad dynion, er mwyn sefydlu cyfiawnder, o reidrwydd dim ond trwy ymddygiad dynion y byddai iachawdwriaeth yn bosibl. Byddai'n ofynnol bod dynion yn gwneud rhywbeth da i leddfu eu hymddygiad gwael, fodd bynnag, ni fyddai byth yn cael ei 'gyfiawnhau'.

Ond mae neges yr efengyl yn dangos bod trosedd un dyn (Adda) wedi ei gondemnio i farwolaeth trwy drosedd un dyn (Adda), a dim ond gan un dyn (Crist, yr Adda olaf) y gwnaeth rhodd gras Duw yn helaeth dros lawer (Rhuf. 5:15). Pan fu farw Iesu dros ein pechodau, digwyddodd eilydd: fel yr oedd Adda yn anufuddhau, roedd yr Adda olaf yn ufudd tan y ddiodefaint.

Mae brawddeg olaf y darn o bregeth Dr. Spurgeon yn dangos na ystyriwyd:

- Mae pob dyn yn bechaduriaid oherwydd i dad cyntaf y ddynoliaeth (Adda) bechu (A yw 43:27);
- Bod pob dyn yn cael ei ffurfio mewn anwiredd a'i feichiogi mewn pechod (Ps 51: 5);
- Bod holl ddynolryw wedi cael ei droi oddi wrth Dduw ers mam (Ps 58: 3);
- Bod pob dyn wedi bod yn anghywir ers iddynt gael eu geni (Ps 58: 3), oherwydd iddynt fynd i mewn trwy ddrws llydan sy'n rhoi mynediad i lwybr llydan sy'n arwain at

drechu (Mth 7:13 -14);

- Oherwydd iddynt gael eu gwerthu fel caethwas i bechod, ni wnaeth neb gamwedd yn ôl camwedd Adda (Rhuf. 5:14);
- Bod y gorau o ddynion yn debyg i ddraenen, ac mae'r unionsyth yn waeth na gwrych o ddrain (Mk 7: 4);
- Bod pob dyn wedi pechu ac yn methu â chyrraedd gogoniant Duw oherwydd y condemniad a sefydlwyd yn Adda;
- Nad oes neb cyfiawn, neb o gwbl, ymhlith disgynyddion Adda (Rhuf. 3:10), ac ati.

Pa dda neu ddrwg y mae plentyn yn ei wneud yng nghroth ei fam i gael ei genhedlu mewn pechod? Pa bechod mae plentyn yn ymrwymo i gerdded yn 'anghywir' ers iddo gael ei eni? Pryd a ble aeth pob dyn ar gyfeiliorn a dod yn fudr gyda'i gilydd? (Rhuf. 3:12) Onid colli dynoliaeth oedd hi trwy drosedd Adda?

Yn Adda gwnaed pob dyn yn fudr gyda'i gilydd (Ps 53: 3), oherwydd Adda yw'r drws llydan y mae pob dyn yn mynd i mewn iddo adeg ei eni. Genedigaeth yn ôl cnawd, gwaed ac ewyllys y dyn yw'r drws llydan y mae pob dyn yn mynd i mewn iddo, yn troi o'r neilltu ac yn mynd yn aflan gyda'i gilydd (Ioan 1:13).

Pa ddigwyddiad a barodd i bob dyn 'gyda'i gilydd' ddod yn aflan? Dim ond trosedd Adam sy'n egluro'r ffaith bod pob dyn, yn yr un digwyddiad, yn mynd yn aflan (gyda'i gilydd), gan ei bod yn amhosibl i bob dyn o oedrannau dirifedi gyflawni'r un weithred gyda'i gilydd.

Ystyriwch: A fu farw Crist oherwydd i Cain ladd Abel, neu a fu farw Crist oherwydd trosedd Adda? Pa un o'r digwyddiadau a gyfaddawdodd natur yr holl ddynoliaeth? Deddf Cain neu drosedd Adam?

Sylwch nad yw condemniad Cain yn dod o'i weithred droseddol, mae'n deillio o'r condemniad yn Adda. Dangosodd Iesu na ddaeth i gondemnio'r byd, ond i'w achub, gan y byddai'n wrthgynhyrchiol barnu'r hyn sydd eisoes wedi'i gondemnio (Ioan

3:18).

Cosbwyd Crist oherwydd pechod dynolryw, fodd bynnag, nid yw pechod yn cyfeirio at yr hyn y mae dynion yn ei gyflawni, yn hytrach mae'n dweud am y drosedd a ddaeth â barn a chondemniad ar bob dyn, heb wahaniaeth.

Gelwir gweithredoedd dynion o dan iau pechod hefyd yn bechod, gan fod unrhyw un sy'n pechu, yn pechu oherwydd ei fod yn gaethwas i bechod. Daeth y rhwystr gwahanu rhwng Duw a dynion trwy drosedd Adda, ac oherwydd y drosedd yn Eden, nid oes neb ymhlith meibion □□dynion i wneud daioni. Pam nad oes unrhyw un sy'n gwneud daioni? Oherwydd eu bod i gyd wedi mynd ar gyfeiliorn a gyda'i gilydd maent wedi mynd yn aflan. Felly, oherwydd trosedd Adda, mae popeth y mae dyn heb Grist yn ei wneud yn aflan.

Pwy o'r aflan fydd yn cymryd yr hyn sy'n bur i ffwrdd? Neb! (Job 14: 4) Mewn geiriau eraill, nid oes unrhyw un sy'n gwneud daioni oherwydd bod pawb yn gaethwas i bechod.

Nawr mae caethwas pechod yn cyflawni pechod, gan fod popeth y mae'n ei wneud yn perthyn i'w feistr trwy hawl. Mae gweithredoedd gweision pechod yn bechadurus oherwydd eu bod yn cael eu gwneud gan gaethweision i bechu. Dyna pam mae Duw wedi rhyddhau'r rhai sy'n credu eu bod yn weision cyfiawnder (Rhuf. 6:18).

Ar y llaw arall, ni all plant Duw bechu oherwydd eu bod wedi eu geni o Dduw ac mae had Duw yn aros ynddynt (1 Ioan 3: 6 ac 1 Ioan 3: 9). Mae unrhyw un sy'n cyflawni pechod o'r diafol, ond mae'r rhai sy'n credu yng Nghrist yn perthyn i Dduw (1Co 1:30; 1Jo 3:24; 1Jo 4:13), gan mai nhw yw teml ac arhosiad yr Ysbryd (1Jo 3: 8).

Amlygwyd Crist i ddinistrio gweithredoedd y diafol (1 Ioan 3: 5 ac 1 Ioan 3: 8), ac mae pawb sydd wedi eu genhedlu gan Dduw yn aros ynddo (1 Ioan 3:24) ac yn Nuw nid oes unrhyw bechod (1 Ioan 3: 5). Nawr os nad oes unrhyw bechod yn Nuw, mae'n dilyn

nad yw pawb sydd yn Nuw yn pechu, gan iddyn nhw gael eu genhedlu oddi wrth Dduw ac mae had Duw yn aros ynddyn nhw.

Ni all coeden ddwyn dau fath o ffrwyth. Felly, ni all y rhai sy'n cael eu geni o had Duw gynhyrchu ffrwyth i Dduw a'r diafol, yn yr un modd ag y mae'n amhosibl i was wasanaethu dau feistr (Luc 16:13). Mae llawer o ffrwyth i bob planhigyn a blannwyd gan y Tad, ond dim ond i Dduw y mae'n dwyn ffrwyth (Eseia 61: 3; Ioan 15: 5).

Ar ôl marw i bechod, yr hen feistr, erys i'r dyn atgyfodedig gyflwyno ei hun i Dduw fel un yn fyw oddi wrth y meirw, ac aelodau ei gorff fel offeryn cyfiawnder (Rhuf. 6:13). Mae cyflwr 'byw' y meirw yn cael ei gaffael trwy ffydd yng Nghrist, trwy adfywio (genedigaeth newydd). Trwy'r enedigaeth newydd, daw dyn yn fyw oddi wrth y meirw, ac mae'n parhau, felly, i gyflwyno aelodau ei gorff yn wirfoddol i Dduw fel offeryn cyfiawnder.

Nid yw pechod yn teyrnasu mwyach, oherwydd nid oes ganddo bellach oruchafiaeth ar y rhai sy'n credu (Rhuf. 6:14). Rhaid i'r Cristion gynnig i'w aelodau wasanaethu cyfiawnder, hynny yw, gwasanaethu'r Un a'u sancteiddiodd, gan mai Crist yw cyfiawnhad a sancteiddiad Cristnogion (Rhuf. 6:19; 1Co 1:30).

Dioddefodd Crist unwaith am bechodau, y cyfiawn dros yr anghyfiawn er mwyn arwain dynion at Dduw (1Pe 3:18). Ef yw'r propitiation dros bechodau'r byd i gyd (1 Ioan 2: 2), gan chwalu rhwystr elyniaeth a oedd yn bodoli rhwng Duw a dynion. Ar ôl eu rhyddhau o gondemniad Adda, mae dyn yn gallu cynhyrchu gweithredoedd da, oherwydd dim ond pan fydd un yn Nuw y maen nhw'n cael eu gwneud (A yw 26:12; Ioan 3:21).

Mae dynion heb Dduw, ar y llaw arall, yn bodoli heb obaith yn y byd hwn, oherwydd eu bod fel yr aflan ac mae popeth maen nhw'n ei gynhyrchu yn aflan. Nid oes unrhyw ffordd i ddyn heb Dduw wneud daioni, oherwydd dim ond drwg y mae natur ddrwg yn ei gynhyrchu

“Ond rydyn ni i gyd fel y budr, ac mae ein holl gyfiawnder fel y rag budr; ac rydyn ni i gyd yn gwywo fel deilen, ac mae ein hanwireddau fel gwynt yn mynd â ni i ffwrdd” (Isa 64: 6).

Wrth ddisgrifio cyflwr ei bobl, gwnaeth y proffwyd Isaias eu cymharu â:

- Y budr – Pryd daeth pobl Israel yn fudr? Pan aeth pawb ar gyfeiliorn a gyda’i gilydd yn aflan, hynny yw, yn Adda, Tad cyntaf y ddynoliaeth (Ps 14: 3; Isa 43:27);
- Cyfiawnder fel carpiâu budr – Mae pob gwaith cyfiawnder i’r budr yn debyg i garpiâu budr, nad ydyn nhw’n addas ar gyfer dillad. Er eu bod yn grefyddol, roedd gweithredoedd pobl Israel yn weithiau anwiredd, yn weithredoedd trais (A yw 59: 6);
- Yn gwywo fel y ddeilen – Nid oedd gobaith i bobl Israel, gan fod y ddeilen wedi marw (A yw 59:10);
- Mae anwireddau fel gwynt – Ni allai unrhyw beth a wnaeth Israel eu rhyddhau o’r cyflwr erchyll hwn, gan fod anwiredd yn debyg i’r gwynt sy’n cipio’r ddeilen, hynny yw, ni all dyn gael gwared ar arglwydd pechod.

Bu farw Crist, ymhen amser, dros yr annuwiol. Mae Oen Duw wedi cael ei aberthu ers sefydlu’r byd gan bechaduriaid

“Oherwydd bod Crist, er ein bod yn dal yn wan, wedi marw mewn da bryd dros yr annuwiol” (Rhuf. 5: 6);

“Ond mae Duw yn profi ei gariad tuag atom ni, yn yr ystyr bod Crist wedi marw droson ni, tra ein bod ni’n dal yn bechaduriaid” (Rhuf. 5: 8).

Nawr, bu farw Crist dros gaethweision pechod, ac nid am y ‘pechodau’ y mae caethweision pechod yn eu hymarfer, fel y deallodd Dr. Spurgeon.

Bu farw Crist dros bechaduriaid, felly bu farw’r rhai sy’n credu ynghyd ag Ef. Bu farw Crist dros bawb fel na all y rhai

sy'n cael eu cyflymu fyw drostynt eu hunain mwyach, ond byw iddo Ef a fu farw ac a gododd eto (2Co 5:14).

Mae'r rhai sydd wedi codi gyda Christ yn ddiogel, ers:

- Maen nhw yng Nghrist;
- Creaduriaid newydd ydyn nhw;
- Mae'r hen bethau wedi diflannu;
- Mae popeth wedi dod yn newydd (2Co 5:17).

Cymododd Duw ag Ef ei hun y rhai sy'n credu trwy Grist ac a roddodd weinidogaeth y cymod i'r byw oddi wrth y meirw (2Co 15:18).

Gadewir y byw ymhlith y meirw gyda'r anogaeth: peidiwch â derbyn gras Duw yn ofer (2 Cor. 6: 1). Clywodd Duw chi mewn amser derbyniol, felly, fel offeryn cyfiawnder, argymhellir i Gristnogion:

- Peidiwch â rhoi sgandal o gwbl – Pam na ddylai Cristnogion roi sgandal? I gael eich achub? Na! Rhag ofn i weinidogaeth y cymod gael ei sensro;
- Bod yn argymelledig ym mhopeth – Mewn llawer o amynedd, mewn cystuddiau, anghenion, mewn ing, mewn chwipiau, terfysgoedd, terfysgoedd, mewn gwaith, mewn gwylnosau, ymprydiau, purdeb, gwyddoniaeth, yn hir- dioddefaint, mewn caredigrwydd, yn yr Ysbryd Glân, mewn cariad heb ei arwyddo, ac ati (2Co 6: 3-6).

Lladdwyd Crist ers sefydlu'r byd, hyd yn oed cyn i holl ddynolryw ddod yn gaethwas i anghyfiawnder oherwydd anufuddod un dyn a bechodd: Adda.